

Sygn. akt I C 234/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Dulaska

Protokolant : apl. adw. Natalia Gruszczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 czerwca 2018 roku,

w S.

sprawy z powództwa **A. J. (1)**

przeciwko **K. L.**

oraz sprawy z powództwa wzajemnego **K. L.**

przeciwko **A. J. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od K. L. na rzecz A. J. (1) kwotę 12 582 (dwunastu tysięcy pięciuset osiemdziesięciu dwóch) złotych i 82 (osiemdziesięciu dwóch) groszy wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo wzajemne;

III. zasądza od K. L. na rzecz A. J. (1) kwotę 3 678 (trzech tysięcy sześciuset siedemdziesięciu ośmiu) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od K. L. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie) kwotę 1 838 (jednego tysiąca ośmiuset trzydziestu ośmiu) złotych i 73 (siedemdziesięciu trzech) groszy tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Anna Dulaska

UZASADNIENIE

Pozwem z 21 stycznia 2014 roku (wniesionym w dniu 28 stycznia 2014 roku) powód A. J. (1) zażądał zasądzenie od pozwanego K. L. kwoty 12.582,82 złotych z wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu. Ponadto wniósł o zapłatę od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że łączyła go z pozwanym umowa na wykonanie prac remontowych lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...). Wyjaśnił, że był to remont mieszkania zakupionego w stanie deweloperskim w sierpniu 2013 roku dla córki. Termin wykonania prac ustalono na okres od 2-20 września 2013 roku, tak, aby rozpoczynająca rok akademicki córka mogła w lokalu tym zamieszkać. Wysokość wynagrodzenia zaś ustalono

na kwotę 6.000 złotych. Ponadto powód wyjaśnił, że z uwagi na obowiązki zawodowe zlecił pozwanemu zarówno wykonanie prac, jak też i zakup większości materiałów budowlanych, a na ten cel wypłacił zaliczki. W dalszej kolejności nadmienił, że prace zostały wykonane jedynie w części, a przy tym wadliwe. Wyjaśnił, że z uwagi na niezastosowanie się przez pozwanego do jego wezwania w ostateczności odstąpił od umowy. Dodał, że jakoś prac wykonana przez K. L. spowodowała, że zmuszony był do zawarcia umowy z nową firmą, która wykonała poprawki oraz zakończyła prace remontowe. Wskazał również, że pozwany do chwili obecnej nie przekazał jemu całego kompletu uzyskanych wcześniej kluczy, a przy tym dokonał wymiany zamków uniemożliwiając powodowi wejście do własnego lokalu i zmuszając go do poniesienia dodatkowych kosztów. Wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności:

a) kwota 9.000 złotych przekazana pozwanemu przez powoda (dwoma przelewami 4.000 złotych oraz 5.000 złotych),

b) kwota 1.300 złotych zapłacona w formie zaliczki do sklepu KOMFORT na zakup paneli podłogowych (w sklepie KOMFORT powód zapłacił zaliczkę w wysokości 1.300 złotych, pozwany dopłacił 1.910,04 złotych z pieniędzy otrzymanych od powoda, a następnie po zwróceniu towaru odebrał 2.698,38 złotych),

c) kwota 900,90 złotych odebrana przez pozwanego ze sklepu (...) po zwróceniu części towaru zakupionego uprzednio przez powoda (powód zapłacił kartą płatniczą 1.376,90 złotych),

d) kwota 146,16 złotych tytułem kosztów otwarcia drzwi i wymiany zamka,

e) kwota 2.775 złotych tytułem kosztów usunięcia szkód wywołanych nieprawidłowym wykonaniem umowy przez pozwanego, obejmujących m.in. częściowe skucie kafelek w łazience, skrobanie, równanie, gruntowanie i szpachlowanie ścian w związku z ich zniszczeniem przez pozwanego, zdjęcie izolacji podłogowej, która została uszkodzona przez pozwanego, zdemontowanie i ponowne zamontowanie zestawu podtynkowego G. w związku z jego nieprawidłowym zamontowaniem przez pozwanego.

Pozwany dodał, że kwota 2.775 złotych została przez niego pomniejszona o wartość materiałów pozostawionych przez pozwanego w mieszkaniu powoda, tj. o kwotę 1.539,24 złotych. A. J. (1) zaznaczył przy tym, że jego wezwanie do zapłaty sformułowane w piśmie z dnia 10 stycznia 2014 roku pozwany K. L. pozostawił bez odpowiedzi.

Pismem z dnia 13 marca 2014 roku (k. 90-91) K. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz złożył powództwo wzajemne żądając od powoda – pozwanego wzajemnego na swoją rzecz kwoty 4.622,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 września 2013 roku. Nadto wniósł o zasądzenie od A. J. (1) na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu przyznał, że łączyła go z powodem – pozwanym wzajemnym umowa o dzieło, jednakże zaprzeczył aby wartość wynagrodzenia ustalona została na kwotę 6.000 zł. Wskazał, że było to wynagrodzenie ryczałtowe i stanowiło łącznie kwotę 8.000 złotych netto. Dostrzegł przy tym, że poprawka na umowie w zakresie wynagrodzenia została zaparafowana jedynie przez zamawiającego. Podkreślił, że w toku prac powód – pozwany wzajemny zlecił jemu wykonanie szeregu prac dodatkowych, nie objętych pisemną umową stron. Wskazał, że wykonał 70% ze zleconych jemu prac, zaś powód – pozwany wzajemny nie zapłacił mu w żadnym zakresie za wykonane prace. Przyznał, że uzyskał od A. J. (1) kwotę 9.000 złotych tytułem zaliczek na zakup materiałów budowlanych. Wyjaśnił, że na zakup materiałów budowlanych wydał więcej niż otrzymał od powoda – pozwanego wzajemnego. Zaprzeczył, aby po stronie powoda – pozwanego wzajemnego istniała potrzeba dokonania wymiany zamków. Wskazał, że przekazał lokal w dniu 20 września 2013 roku jednakże A. J. (1) odmówił pokwitowania odbioru kluczy, jak też wystawionej na kwotę 3.758,45 złotych faktury pro forma tytułem częściowego wynagrodzenia za wykonane prace. Podkreślił, że niezależne od tego czy sąd ustali, że po stronie powoda – pozwanego wzajemnego doszło do odstąpienia od umowy, czy też nie doszło, okoliczności te pozostają bez znaczenia dla ustalenia, że pozwanemu – powodowi wzajemnemu przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe, bowiem był gotów do zakończenia prac, jednakże doznał przeszkód z przyczyn leżących wyłącznie po stronie A. J. (1).

W piśmie z dnia 17 września 2014 roku (k. 131-153, k. 210-232) powód – pozwany wzajemny wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości oraz o zasądzenie od pozwanego wzajemnego na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podtrzymał, że wartość wynagrodzenia ustalona została na kwotę 6.000 złotych. Dostrzegł, że pozwany – powód wzajemny wywodząc, że zmiana ta została zaparafowana jedynie przez zamawiającego winien był przedłożyć posiadany przez siebie egzemplarz umowy. Dodał, że w jego ocenie tylko w ten sposób możliwe byłoby wykazanie, że zmiana taka została naniesiona przez A. J. (1) jedynie na jednym egzemplarzu i bez porozumienia stron. Zaprzeczył zleceniu prac dodatkowych wskazując, że zgodnie z umową K. L. zobowiązał się do kompleksowego wykończenia mieszkania zgodnie z wiedzą i sztuką budowlaną. Podkreślił, że zakres prac wykonanych przez pozwanego – powoda wzajemnego na dwa dni przed terminem (wyznaczonym na 20 września 2013 roku) stanowił około 10% zleconych prac. Zakwestionował moc dowodową nagrania wideo utrwalającego zakres wykonanych prac z uwagi na jego nieczytelność i wybiórczość uniemożliwiająca prawidłową ocenę wykonanych prac. Ustosunkowując się do przedłożonych przez K. L. faktur VAT zakwestionował żądanie zarówno co do zasady, jak też i co do wysokości. Dostrzegł, że większość zaoferowanych przez przyjmującego zamówienie faktur nie dotyczyła usług wykonywanych na rzecz powoda – pozwanego wzajemnego. Odniósł się przy tym w sposób szczegółowy do każdej z tych faktur. Dostrzegł nadto brak dowodów na okoliczność chęci pozwanego – powoda wzajemnego do zakończenia prac. Wskazał, że od umowy odstąpił dopiero 7 października 2013 roku, zatem K. L. miał o wiele dłuższy niż przewidziany umową termin na zakończenie prac, z której to możliwości nie skorzystał.

W dalszej części postępowania strony podtrzymały wyżej zarysowane stanowiska procesowe.

Na rozprawie w dniu 7 czerwca 2018 roku pełnomocnik pozwanego – powoda wzajemnego złożył zastrzeżenie do protokołu na naruszenie przepisu art. 207, 217 i 227 k.p.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. J. (1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obsługi systemów bezpieczeństwa. Prowadzona przez niego działalność wiąże się z częstymi wyjazdami poza miejsce zamieszkania, którym jest G..

bezsporne, a nadto dowód wydruk z ewidencji k. 16

W sierpniu 2013 roku A. J. (1) zakupił w stanie deweloperskim lokal mieszkalny położony w S. przy ul. (...). A. J. (1) mieszka w G., a lokal ten zakupił dla swojej studiującej w S. córki.

A. J. (1) z uwagi na dużą ilość obowiązków zawodowych uniemożliwiających bezpośrednie nadzorowanie prac remontowych postanowił zawrzeć umowę na usługi remontowe z firmą, która zarówno wykonała prace, jak też i dokonała zakupu niezbędnych materiałów budowlanych (poza wybranymi przez niego materiałami, w tym: kafelkami, panelami podłogowymi, drzwiami wewnętrznymi), jak też zajęmie się ich dowiezieniem do remontowanego lokalu.

Na portalu ogłoszeń firm budowlanych (...) natrafił na ogłoszenie K. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), a następnie nawiązał z nim kontakt mailowy i telefoniczny w celu ustalenia szczegółów umowy.

bezsporne

Po pierwszych przeprowadzonych rozmowach K. L. złożył ofertę wykonania prac za łączną kwotę 8.000 złotych netto. W swojej pisemnej ofercie wskazał następującą wartość poszczególnych prac: kuchnia (2.000 złotych), łazienka (3.000 złotych), panele (1.000 złotych), malowanie (1.500 złotych), drzwi (500 złotych).

Ostatecznie strony doszły do porozumienia ustalając ryczałtowe wynagrodzenie K. L. na kwotę 6.000 złotych.

W dniu 28 sierpnia 2013 roku A. J. (1) (droga mailową) zaproponował K. L., aby A. H. (1) za wynagrodzeniem 500 złotych pojeździła z jego córką I. J. (1) po sklepach budowlanych celem pomocy w doborze materiałów.

Strony umówiły się, że wszystkie faktury K. L. będzie brał na swoje nazwisko, a następnie przy rozliczeniu z A. J. (1) będzie on dokonywał refakturowania na zamawiającego prace remontowe A. J. (1).

Ponadto strony umówiły się, że w sytuacji, gdy K. L. – z uwagi na powoływane przez siebie znajomości – uzyska rabat w hurtowniach budowlanych, rabat ten rozliczany będzie po połowie pomiędzy zamawiającym i przyjmującym dzieło.

Negocjacje pomiędzy stronami zakończyły się zawarciem pomiędzy A. J. (1) i K. L. umowy o dzieło w zakresie kompleksowego wykończenia lokalu mieszkalnego zgodnie z wiedzą i sztuką budowlaną. Strony ustaliły datę rozpoczęcia wykonania dzieła na 2 września 2013 roku, zaś termin zakończenia prac na 20 września 2013 roku. W dniu 2 września 2013 roku K. L. otrzymał klucze do lokalu A. J. (1). Strony ustaliły, że o fakcie wykonania przedmiotu umowy K. L. poinformuje zamawiającego na piśmie lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. Zamawiający natomiast zobowiązał się do protokolarnego odbioru prac w terminie 3 dni od zawiadomienia. Strony ustaliły, że rozliczenie będzie następowało po każdym etapie prac, przy czym w żaden sposób nie wyszczególniły tych etapów. Nadto uzgodniono, że płatność wynagrodzenia nastąpi w terminie 7 dni na podstawie wystawionej przez K. L. umowy. Ponadto w § 9 umowy ustalono, że jeśli wykonawca w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową wykonuje przedmiot umowy, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu jej wykonywania i wyznaczyć w tym celu siedmiodniowy termin po upływie, którego zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie przedmiotu umowy innej osobie na koszt i niebezpieczeństwa wykonawcy.

Początkowo umowa zawarta została jedynie w formie ustnej. Zaoferowana bowiem przez przyjmującego zamówienie K. L. pisemna umowa została uznana przez A. J. (1) za zbyt lakoniczną i nie zapewniającą ochrony jego praw. Zwrócił się zatem do K. L. o rozbudowanie treści umowy. Wskazał przy tym, że mógłby skorzystać z umów zawieranych przez siebie w ramach wykonywanej działalności, jednakże jej dostosowanie do potrzeb niniejszego dzieła mogłoby zająć jemu zbyt dużo czasu. K. L. zobowiązał się do poprawienia tekstu umowy, ale niezależnie od tego w dniu 2 września 2013 roku przystąpił do wykonania dzieła.

Umowa zawierająca wszystkie powyższe ustalenia została przez strony podpisana w trakcie trwania prac w lokalu mieszkalnym A. J. (1) w G. w momencie, gdy A. J. (1) nie będąc zadowolonym z postępu prac w remontowanym mieszkaniu chciał zabezpieczyć swoje interesy.

K. L. jest z wykształcenia elektrotechnikiem i mechanikiem, pracował również na budowach jako malarz, tynkarz. W wykonaniu prac pomagała jemu jego partnerka A. H. (1) studiująca wówczas na czwartym roku budownictwa oraz jej brat.

dowód: kosztorys k. 17

umowa k. 18-22

szkice k. 23-28

korrespondencja mailowa k. 29-39, 41, 63-65

zeznania świadka I. J. (1) k. 171-175

zeznania świadka A. H. (1) k.188-195

zeznania powoda k. 241-245, k. 262-269, k. 285-286

zeznania pozwanego k. 269-273, k. 280-284

W dniu 30 sierpnia 2013 roku A. J. (1) tytułem zaliczek na zakup materiałów budowlanych przekazał (przelewem bankowym) K. L. kwotę 5.000 złotych.

W dniu 9 września 2013 roku A. J. (1) tytułem zaliczek na zakup materiałów budowlanych przekazał (przelewem bankowym) K. L. kwotę 4.000 złotych.

dowód: wyciągi z rachunku k. 35, 40

W dniu 2 września 2013 roku powód zamówił w sklepie (...) następujące towary: przycisk V., piankę ochronną, zestaw podtynkowy (do montażu miski WC), umywalkę ONTARIO, miskę WC podwieszaną.

Za powyższe zamówienie A. J. (1) zapłacił kartą płatniczą 1.376,90 złotych. Towar został odebrany przez K. L. i następnie przywieziony do mieszkania przy ul. (...). K. L. w dniu 2 października 2013 r. bez zgody A. J. (1), zwrócił do sklepu (...) uprzednio zakupione następujące towary: pianka ochronna, umywalka ONTARIO i miska WC podwieszana.

Pozwany odebrał łącznie 900,90 złotych (884 złotych + 16,90 złotych), pieniądze te nie zostały zwrócone powodowi.

K. L. z kwoty 5.000 złotych uzyskanej od A. J. (1) jako zaliczka, kupił w sklepie (...) w dniu 7 września 2013 roku różne materiały budowlane na kwotę 461,01 złotych, z których w dniu 13 października 2013 roku dokonał zwrotu folii uzyskując zwrot kwoty 246 złotych. Środków tych K. L. nie zwrócił A. J. (1).

W dniu 7 września 2013 roku A. J. (1) wpłacił na rachunek (...) S.A. w S. kwotę 2.000 złotych (1.300 złotych tytułem zaliczki na panele podłogowe i 700 złotych tytułem zaliczki na drzwi).

K. L. zakupił w sklepie KOMFORT panele podłogowe wraz z folią i podkładem oraz pianę. Łączna wartość zakupionych materiałów wyniosła 3.210,04 złotych.

W dniu 7 września 2013 roku A. J. (1) zapłacił zaliczkę w sklepie KOMFORT na zakup drzwi (700 złotych) oraz paneli podłogowych (1300 złotych).

W połowie września 2013 roku K. L. poinformował A. J. (1) o wadzie fabrycznej paneli (nieprawidłowe wykonanie zamka łączącego poszczególne panele). Wadę tę przyjmujący zamówienie dostrzegł jednak dopiero po częściowym ich położeniu oraz po wyrzuceniu części opakowań producenta, a okoliczność ta uniemożliwiła oddanie rozpakowanego towaru i skutkowało koniecznością podjęcia przez A. J. (1) dwutorowych działań, tj. zwrotu wadliwego towaru, oraz zareklamowania rozpakowanego towaru.

W konsekwencji K. L. w dniu 17 września 2013 roku odebrał ze sklepu KOMFORT kwotę 1.124,32 złotych tytułem równowartości części zwróconego towaru.

W wyniku pozytywnie rozpatrzonej reklamacji, K. L. w dniu 25 września 2013 roku odebrał ze sklepu KOMFORT pozostałą kwotę za zakupione i następnie zwrócone panele podłogowe, tj. kwotę 1.574,06 złotych. Środków tych na łączną kwotę 2.698,38 złotych K. L. nie zwrócił A. J. (1).

W sklepie (...) dokonał zakupów za pieniądze uzyskane z zaliczek od A. J. (1). Zakupów dokonał w dniu 31 sierpnia 2013 roku na kwotę 3.660,65 złotych, w dniu 2 września 2013 roku na kwotę 1.544,47 złotych oraz w dniu 10 września 2013 roku na kwotę 883 złotych. Pozwany oddał część towaru zakupionego w ww. sklepie otrzymując zwrot następujących kwot: w dniu 10 września 2013 roku kwotę 94,90 złote, w dniu 25 września 2013 roku kwotę 267,80 złotych w dniu oraz w dniu 25 września 2013 roku kwotę 1.869,05 złotych.

K. L. zakupił za pieniądze otrzymane od powoda w dniu 9 września 2013 roku farbę w sklepie (...) za kwotę 787,04 złotych.

dowód: faktura VAT k. 43-44, 46-47, 49-50, 52-61, 67, 79-80, 93-115, 118-122, 352

wyciągi z rachunku k. 42, 48

korrespondencja mailowa k. 29-39, 41

zeznania świadka I. J. (1) k. 171-175

zeznania świadka A. H. (1) k.188-195

zeznania powoda k. 241-245, k. 262-269, k. 285-286,

zeznania pozwanego k. 269-273, k. 280-284

zgłoszenie reklamacyjne k. 45

zamówienia k. 51, 62

Już na początkowym etapie wykonywania prac pomiędzy A. J. (1) i K. L. doszło do sprzeczki ponieważ A. J. (1) po okazanych mu fakturach stwierdził, że nie zgadza się na kupowanie z zaliczek sprzętu dla firmy (...). Spór ten dotyczył zakupu wiertła.

W dniu 18 września 2013 roku z inicjatywy A. J. (1) z uwagi na zaniepokojenie zamawiającego postępowaniem, jak też i jakością prac remontowych odbyło się w lokalu mieszkalnym zamawiającego w G. spotkanie, na którym poza A. J. (2) była jego córka, a za strony wykonawcy: K. L. i jego partnerka A. H. (1) wraz z bratem. W trakcie spotkania K. L. wzburzony wyszedł na balkon, a ostateczne ustalenia A. J. (1) dokonał z A. H. (1) i jej bratem. A. H. (1) wskazywała, że jest współwłaścicielem firmy, a przy tym, że zajmuje się m. in. kafelkowaniem łazienki.

Zastrzeżenia A. J. (1) dotyczyły m. in.: widocznego opóźnienia w zakończeniu prac; bardzo niestarannego położenia kafli w łazience; zabrudzenia przez wykonawcę elewacji budynku (na elewacji osiadł pył powstały podczas cięcia cegieł klinkierowych na balkonie); zabrudzenia kaloryfera w kuchni (pyłem pochodzącym z cegieł klinkierowych); w małym pokoju: gniazda sieciowe i włączniki światła zabrudzone farbą oraz położenie wadliwych paneli na całej powierzchni pokoju; zniszczenia podkładu do paneli; liczne grudki i bruzdy po farbie na ścianach; źle wykończone łączenia malowania ścian z sufitem; w dużym pokoju: zamalowanie farbą gniazd sieciowych oraz na jednej ze ścian jasna plama.

A. H. (1) wykonująca prace razem z pozwanym zobowiązała się do dnia 25 września 2013 roku wykonać poprawki dotyczące wyrównania i pomalowania ścian oraz do dnia 28 września 2013 roku zobowiązała się do zakończenia prac wykończeniowych łazienki. Prace te jednak nie zostały podjęte. K. L. w dniu 20 września 2013 roku wystawił fakturę pro forma na kwotę 4.622,89 złotych za: „robocizną na remont mieszkania przy ul. (...) w S.". A. H. (1) i K. L. uznali, że prace poprawkowe i wykończeniowe podejmą dopiero po uzyskaniu płatności za przedmiotową fakturę.

Po otrzymaniu tej faktury A. J. (1) pojechał do mieszkania celem obejrzenia postępu prac remontowych. Niestety nie dostał się do środka z uwagi na wymianę wkładki w zamku. Próbował się dodzwonić do K. L. i A. H. (1), jednakże nie odbierali od niego telefonów.

Pismem z dnia 23 września 2013 roku A. J. (1) – po bezskutecznej próbie dostania się do mieszkania przy ul. (...) w S. – zwrócił się mailowo o umożliwienie dostania się do lokalu, protokolarny odbiór prac oraz rozliczenie się z pobranych zaliczek.

W związku z powyższym, A. J. (1) przy pomocy specjalistycznej firmy w dniu 5 października 2013 roku dokonał wyłamania zamka, za co poniósł koszt 100 zł. Jednocześnie wymienił wkładkę do zamka, za co zapłacił 46,16 zł.

dowód: korespondencja mailowa k. 63-65

zeznania świadka I. J. (1) k. 171-175

zeznania świadka A. H. (1) k.188-195

zeznania powoda k. 241-245, k. 262-269, k. 285-286,

zeznania pozwanego k. 269-273, k. 280-284

sprawdzenie wykonania prac k. 68-69

pismo A. H. (2) k. 70

dokumentacja na płycie CD k. 123

dokumentacja fotograficzna k. 249

paragony k. 116-117

rachunek k. 66

Pismem z dnia 27 września 2013 roku A. J. (1) wezwał K. L. do zmiany sposobu wykonania umowy i do przekazania wykończonego zgodnie z ustaleniami oraz sztuką budowlaną mieszkania w terminie do dnia 5 października 2013 roku.

Pismem z dnia 4 października K. L. wskazał, że jedyne przyczyny nie zakończenia prac remontowych leżą po stronie zamawiającego. Zakwestionował okoliczność dokonania wymiany zamków.

Pismem z dnia 7 października 2013 roku A. J. (1) odstąpił od umowy zawartej z K. L., jednocześnie żądając zwrotu uiszczonej wykonawcy kwoty oraz kosztów naprawienia szkód.

dowód: wezwanie do wykonania umowy k. 71-73

pismo z dnia 04.10.2013 r. k. 74-75

odstąpienie od umowy k. 76-77

wezwanie do zapłaty k. 82

kalkulacja k. 353-363

W październiku 2013 roku A. J. (1) powierzył wykonanie prac remontowo – wykończeniowych firmie (...) sp. z o.o. Przed przystąpieniem do wykonania prac spółka ta musiała najpierw dokonać usunięcia usterek wykonanych przez K. L.. Za tę część prac A. J. (1) zapłacił wykonawcy kwotę 2.775 złotych.

dowód: dowód wpłaty k. 78

kosztorys k. 81

Do wykończenia mieszkania użyto (bez materiałów zabezpieczających) następujących materiałów:

- glazura 25 x 35 - 12,60 m²,
- mozaika - 19 szt.,
- zaprawa uszczelniająca S. (...) op.,

- taśma uszczelniająca - 20 mb,
- grunt akrylowy - 17,5 l,
- gładź szpachlowa - 17 kg,
- taśma uszczelniająca PCV - 3 mb,
- klej elastyczny do glazury - 75 kg,
- zestaw podtynkowy - 1 szt.,
- przycisk V. (...) szt.,
- folia paroizolacyjna - 50 m ,
- ekopłyty- 41,94 m²,
- narożnik 7,4 x 7,4 - 25 szt.,
- farba gruntująca - 2,5 l,
- farba kwiat lawendy - 10 l
- farba Ś. biała - 10 l,
- farba szary piryt - 10 l
- klej do gresu - 75 kg,
- kurek kątowy - 1 szt.

Wartość wszystkich robót wykonanych przez pozwanego wyniosła 1.219,31 złotych brutto, z tymże jakoś tych prac oraz stopień ich zaawansowania, a także sposób wykonania w zasadzie wyłączył możliwość skorzystania z nich na dalszym etapie wykańczania lokalu.

dowód: opinia biegłego z zakresu budownictwa M. S. k. 300-339

uzupełniająca opinia biegłego z zakresu budownictwa M. S. k. 392-404

dokumentacja na płycie CD k. 123

dokumentacja fotograficzna k. 249

zeznania świadka I. J. (1) k. 171-175

zeznania świadka A. H. (1) k.188-195

zeznania powoda k. 241-245, k. 262-269, k. 285-286,

zeznania pozwanego k. 269-273, k. 280-284

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ocenianego w kontekście podstawy prawnej żądań powództwo główne zasługiwało na uwzględnienie w całości, natomiast powództwo wzajemne jako niewykazane na oddalenie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach dowodów z dokumentów, w tym umowy, korespondencji stron oraz rachunków, jak też zeznań stron i świadków. Zeznania te natomiast sąd uwzględnił w zakresie, w jakim korespondowały one z pozostałymi dokumentami oraz dowodem z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Nadto ustaleń w zakresie wiadomości specjalnych, w tym wartości wykonanych przez pozwanego – powoda wzajemnego prac oraz ich prawidłowości sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego.

Podstawę prawną sformułowanego w pozwie głównym roszczenia stanowiły przepisy art. 494 w zw. z art. 471 k.c. Przy tym wskazać należy, że zawartą pomiędzy stronami umowę należało zakwalifikować jako umowę o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. Strony w treści umowy nie tylko posługiwały się tym pojęciem, ale także dokładnie oznaczyły oczekiwany rezultat, tj.: kompleksowe wykończenie mieszkania zgodnie z wiedzą i sztuką budowlaną.

W ocenie sądu zgromadzony w toku niniejszego postępowania materiał dowodowy pozwolił na ustalenie wadliwości wykonanych przez pozwanego prac remontowych. Okoliczność tę potwierdzają zarówno zeznania powoda i świadka w osobie I. J. (2), dokumentacja zdjęciowa jak też korespondencja stron oraz oświadczenie A. H. (1) z dnia 18 września 2013 roku. Dowód na tę okoliczność stanowi również częściowo nagranie wideo, jednakże sąd dokonując oceny tego dowodu miał na względzie twierdzenia powoda – pozwanego wzajemnego oraz twierdzenia biegłego sądowego z zakresu budownictwa, że nagranie to wykonywane przez pozwanego – powoda wzajemnego z uwagi na jego wybiórczość i nieostrość nie może stanowić samodzielnej podstawy do oceny jakości wykonanych prac remontowych. Skoro zatem wykonawca wykonywał dzieło w sposób wadliwy, powód – pozwany wzajemny miał uprawnienie do wyznaczenia odpowiedniego terminu (art. 636 § 1 zdanie pierwsze k.c. oraz § 9 umowy). W sytuacji zaś, gdy termin ten – co było bezsporne – upłynął bezskutecznie, zasadnym było uznanie, że A. J. (1) skutecznie odstąpił od umowy (art. 636 § 2 zdanie drugie k.c.).

Z uwagi na okoliczność, że umowa o dzieło jest umową wzajemną, do skutków odstąpienia od takiej umowy ma zastosowanie art. 494 k.c., który stanowi, że strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Ogólna zasada odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z nienależytym wykonaniem zobowiązania zawiera natomiast art. 471 k.c., który stanowi, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zakres odpowiedzialności dłużnika jest wyznaczony rozmiarem szkody oraz adekwatnym związkiem przyczynowym (art. 361 i art. 362 k.c.). Zatem A. J. (1) odstępując od umowy z K. L. mógł na mocy art. 494 § 1 k.c. żądać od niego zwrotu tego co świadczył oraz zrekompensowania szkody powstałej wskutek wymiany wkładki do zamka oraz kosztów poniesionych na naprawę wadliwości prac wykonanych przez inną firmę. Natomiast pozwany – powód wzajemny wnosząc o oddalenie tego żądania winien był wykazać, że niewykonanie, czy też nienależyte wykonanie przez niego prac jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi on odpowiedzialności. K. L. wywodził w tym zakresie, że to A. J. (1) kierował zły zamiar i brak woli zapłaty wynagrodzenia, jednakże w tym względzie nie powołał żadnych dowodów. Dostrzec w tym miejscu należało, że pozwany – powód wzajemny zobowiązał się do wykonania określonego dzieła przekonując A. J. (1), że dysponuje odpowiednimi kwalifikacjami oraz sprzętem i jest w stanie sprostać oczekiwaniom zamawiającego. Tymczasem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na uznanie, że ani pozwany – powód wzajemny, ani też jego pomocnicy (jego partnerka oraz jej brat) nie posiadali odpowiedniego doświadczenia do wykonania całości prac remontowych. Pozwany – powód wzajemny zeznał co prawda, że przez wiele lat pracował na budowach dodał jednakże, że wykonywał prace jako malarz, tynkarz, a zatem nie miał doświadczenia co do całości wykonywanych prac, do których wykonania się zobowiązał. Jego partnerka zeznała natomiast, że jej doświadczenie

wynikało z studiowania na czwartym roku budownictwa, ale nie wyjaśniła przy tym, na czym polegało jej praktyczne doświadczenie. Brak nadto było jakichkolwiek danych, co do doświadczenia ostatniego z wykonawców, jakim był brat partnerki pozwanego – powoda wzajemnego. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił w ocenie sądu na uznanie niedostatecznych umiejętności po stronie wykonawców. Brak dostatecznych umiejętności jest natomiast z pewnością okolicznością leżącą po stronie przyjmujących zamówienie.

Powyższe zatem wskazuje na okoliczność, że powód – pozwany wzajemny wykazał swoje żądanie co do zasady. Ustalając wysokość zasadności żądania A. J. (1), sąd posiłkował się zgromadzonymi w toku dokumentami, w tym przede wszystkim korespondencją stron, rachunkami oraz opinią biegłego sądowego M. S., który złożył w sprawie dwie pisemne opinie (główną i uzupełniającą).

W swoich opiniach biegły potwierdził okoliczność wadliwości prac wykonanych przez pozwanego – powoda wzajemnego oraz ustalił ilość materiałów zużytych przez pozwanego – powoda wzajemnego. Nadto sąd uznał, że pozwany – powód wzajemny w sposób skuteczny nie podważył, iż wartość pozostawionych materiałów, jak też wartość wykonanych przez K. L. prac jest inna niż wskazuje sam powód i wynika to z opinii biegłego sądowego.

W tym zakresie sąd miał baczenie na okoliczność, że pozwany – powód wzajemny zakwestionował w tym zakresie opinię biegłego sądowego, wnosząc nadto pismem z dnia 5 grudnia 2016 roku (k. 351-351v) o wydanie ustnej opinii przez biegłego R. S.. Równocześnie jednak dostrzec należało, że do zarzutów zawartych w tym piśmie ustosunkował się w sposób przekonujący powołany przez sąd biegły sądowy M. S. w swojej uzupełniającej opinii. Zarzutów zaś do tej opinii – pomimo otrzymania rygoru ustosunkowania się, pod rygorem uznania, że zarzutów nie zgłasza i zgadza się z wnioskami biegłego sądowego – K. L. nie podniósł.

Jedynie na rozprawie (już po upływie zakreślonego rygorem terminu do ustosunkowania się do uzupełniającej opinii biegłego sądowego) w dniu 7 czerwca 2018 roku pełnomocnik K. L. ponowił wniosek o przeprowadzenie dowodu z ustnej opinii R. S., który to w toku postępowania jako rzeczoznawca sporządzał na jego zlecenie kosztorys wykonanych w spornym lokalu prac, przy czym kosztorys ten wykonany został jedynie w oparciu o twierdzenia K. L., bez przeprowadzenia oględzin lokalu.

W tym miejscu wskazać należy, iż proces w polskim systemie prawnym jest procesem kontradiktoryjnym opartym w znacznej mierze na działaniu samych stron sporu. Działanie sądu z urzędu jest ograniczone jedynie do sytuacji nadzwyczajnych, które w zasadzie przy fakcie reprezentowania strony przez zawodowego pełnomocnika nie występują. Okoliczność ta jednoznacznie przemawia za brakiem podstaw do modyfikowania wniosków dowodowych stron lub przeprowadzania dowodów z urzędu w sytuacji, gdy w całym postępowaniu pozwany (powód wzajemny) korzystał z pomocy zawodowego pełnomocnika.

W świetle powyższego sąd uznał, że pozwany – powód wzajemny nie zakwestionował twierdzeń biegłego sądowego M. S. zawartych w uzupełniającej opinii, a tym samym podzielił metodologię zastosowaną przez tego biegłego. Tym samym za całkowicie bezzasadne należało uznać wywodzone przez niego żądanie powołania dowodu z opinii R. S.. Dowód ten nadto jawi się jako nieprzydatny do ustalenia stanu faktycznego nawet z uwagi na wcześniejszą współpracę strony z tym biegłym i związaną z tym okoliczność powstałych wątpliwości, co do bezstronności tej osoby w toku niniejszego postępowania. Co znaczące pozwany – powód wzajemny nie wnosi o powołanie jakiegokolwiek innego bezstronnego biegłego sądowego, a jedynie o powołanie właśnie tej konkretnej osoby, co również rodzi wątpliwości co do waloru dowodowego takiego dowodu.

W świetle powyższego sąd uznał, iż A. J. (1) wykazał w całości swoje żądanie również co do wysokości. Wskazane przez niego w toku postępowania szczegółowe wyliczenia znalazły bowiem potwierdzenie w całym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Reasumując sąd uwzględnił żądanie powoda w całości, o czym orzeczono w punkcie pierwszym.

Żądanie pozwanego – powoda wzajemnego polegało natomiast oddalenie z uwagi na jego niewykazanie w zakresie wysokości. Odstąpienie przez zamawiającego od umowy skutkuje obowiązkiem zapłaty należnej wykonawcy, ustalonej w sposób wskazany w umowie, części wynagrodzenia.

W przypadku ustalenia wynagrodzenia jako niezmiennego ryczałtu, część ta powinna być określona w proporcji obejmującej stosunek wartości robót wykonanych zgodnie z umową do wartości całości wynagrodzenia ryczałtowego (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia z dnia 11 września 2015 r., I ACA 696/14, LEX nr 1808605). Żądający zapłaty winien zatem wykazać wysokość należnego jemu wynagrodzenia, a dowodu w tym zakresie – z uwagi na stanowiska stron w niniejszym postępowaniu oraz zgromadzony materiał dowodowy – z całą pewnością nie mogła stanowić faktura pro forma z dnia 20 września 2013 roku. Skoro zatem pozwany – powód wzajemny nie zakwestionował uzupełniającej opinii biegłego sądowego, ani też nie przedłożył żadnych innych materiałów (poza prywatnymi wyliczeniami rzeczoznawcy) co do zakresu i wartości wykonanych przez siebie prac, nie sposób uznać, aby żądana przez niego wysokość została wykazana.

W tym zakresie sąd mając na względzie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. uznał powództwo wzajemne za niewykazane. Sąd miał przy tym baczenie, na okoliczność, że przedłożone przez K. L. faktury VAT nie mogły stanowić materiału dowodowego w zakresie wzajemnych rozliczeń stron z uwagi na okoliczność, że zdecydowana większość z nich dotyczyła okresów przed zawarciem umowy z A. J. (1) lub też po zakończeniu prac w spornym lokalu. A okoliczność, że część z tych faktur dotyczy innych remontów przyznał sam K. L. w swoich zeznaniach w dniu 24 marca 2016 roku, nie formułując równocześnie żadnego sprostowania do przedłożonych faktur celem wyjaśnienia, które z nich i w jakim zakresie dotyczą wzajemnych rozliczeń stron, a jedynie ograniczając się do stwierdzenia, że nie pamięta, które z tych faktur dotyczą zakupów związanych z innymi remontami.

W świetle powyższego wskazane zaniechanie dowodowe pozwanego – powoda wzajemnego musiały skutkować uznaniem jego żądania za niewykazane i oddaleniem powództwa wzajemnego w całości.

Mając na względzie całokształt poczynionych rozważań sąd orzekł jak w punkcie pierwszym i drugim sentencji. Zgodnie z uregulowaniem zawartym w treści przepisu art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach procesu przy uwzględnieniu jego wyniku orzeczono w punkcie trzecim w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 roku Nr 167, poz. 1398 ze zm.), a także § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (t. j.: Dz. U. z 2013 roku Nr 490 ze zm.) Koszty poniesione przez stronę powodową obejmowały uiszczoną przez niego opłatę od pozwu w wysokości 643 złotych, a nadto koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 złotych oraz 600 złotych i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz kwotę 18 złotych tytułem opłat za wydanie odpisów protokołów. W konsekwencji przy uwzględnieniu wyniku procesu (strona powodowa wygrała spór w całości) sąd w całości obciążył pozwanego zwrotem poniesionych przez powoda kosztów w wysokości 3.678 złotych.

W punkcie czwartym, działając na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2002 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. 2010 roku, Nr 90, poz. 594 ze zm.) sąd nakazał pobrać od pozwanego jako przegrywającego w całości niniejsze postępowanie kwotę tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych związanych z wynagrodzeniem dla biegłego sądowego. Wysokość uiszczonych na ten cel zaliczek stanowiła kwotę 1.000 złotych (k. 290-291), zaś łączna wysokość przyznanego biegłemu wynagrodzenia to kwota 2.838,77 złotych. W myśl powołanego przepisu kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Sąd

obciążył zatem pozwanego tytułem brakującej części wynagrodzenia biegłego sądowego, nakazując pobrać od niego kwotę nie od niego kwotę 1.838,73 złote.

Mając na uwadze poczynione rozważania orzeczono jak w sentencji

SSR Anna Dulcka

ZARZĄDZENIE

- 1.
2. Odnotować.
3. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.
4. Akta z wpływem lub za 28 dni od wykonania.

SSR Anna Dulcka